

Er zijn geen honden...

R. Baruch, PhD

Er zijn geen honden, alleen schapen en geiten

Jesus wandelde over het algemeen in het Land van Israël. Op een keer vertrok Hij echter uit het gebied van Galilea om in het gebied van Tyrus en Sidon te wandelen. De reden dat Hij deze plaatsen bezocht, was dat er Joodse gemeenschappen waren. Nadat Yeshua daar was aangekomen, zie, een Kanaänitische vrouw ging van/naar dezelfde plaats om met Hem te spreken. Deze vrouw schreeuwde naar Hem en zei: "Heb medelijden met mij Heer, Zoon van David, mijn dochter wordt zwaar gekweld door een demon." De reactie van Yeshua komt op de meeste mensen een beetje vreemd over, omdat Jezus de meesten mensen hielp. Maar deze keer antwoordde Hij de vrouw niet. Hoewel Jezus haar geen antwoord gaf, bleef ze tegen Hem roepen/schreeuwen en aan het einde zei Jezus: "Ik ben alleen naar de verloren schapen van het Huis van Israël gestuurd". Nadat ze Jezus' woorden had gehoord, kwam ze dichterbij en boog voor Hem neer en zei opnieuw: "O Heer, help mij". Hij antwoordde haar en zei: "Het is niet gepast om het brood van de kinderen te nemen en het voor de honden te gooien."

De meeste commentatoren zijn verrast door Yeshua's woorden. Hun interpretaties laten zien dat **de meesten van hen het doel van het Joodse volk niet begrijpen**. Deze commentatoren denken dat de Joden het volk van G-d waren, maar nu heeft G-d Israël verlaten en Israël vervangen, door haar roeping aan een ander te geven. Dit klopt niet.

Eerst en vooral houdt G'd van alle mensen met dezelfde hoeveelheid liefde. Als we kijken naar het aspect van Zijn liefde, maakt het niet uit of iemand een Jood of een heiden is, G-d houdt van elk op dezelfde manier. Het is belangrijk om **de redenen te weten waarom het Joodse volk bestaat**. Deze reden is **om alle naties van de wereld te zegenen**. Dit staat geschreven in het Thoragedeelte van Gen. 12:3, "En in u zullen alle families van de aarde gezegend worden." Dit betekent dat G-d een bevel geeft om de naties te zegenen. **Wat is deze volgorde (van deze zegening)?** G-d heeft, volgens Zijn soevereine wil, het Joodse volk gekozen om deze taak te vervullen. Helaas vergeten de meeste christenen dit feit tegenwoordig.

Yeshua zei: "Ik ben niet gezonden, maar alleen naar de verloren schapen van het Huis van Israël gestuurd", omdat Hij de reden kende waarom Hij in de wereld werd gezonden, namelijk **om de Joden terug te brengen naar hun roeping**. Daarom antwoordde Hij de Kanaänitische vrouw op de manier waarop Hij dat deed.

Het is van het grootste belang om de betekenis van **haar antwoord** te begrijpen. (Ze naderde en boog zich voor Jezus neer en zei: "H-r, help me".) Met andere woorden, H-R, wat u zojuist hebt gezegd, maakt me niet van streek, wilt u nu alstublieft mijn dochter genezen? Jezus antwoordde met een zeer belangrijke zin om te controleren **of de Kanaänitische vrouw echt begreep wat Hij bedoelde**. Hij zei tegen haar: "Het is niet gepast om het brood van de kinderen te nemen en het voor de honden te werpen."

Is de bedoeling van Yeshua echt om de heidenen honden te noemen? Absoluut niet! Jezus gebruikte deze analogie eenvoudig om de volgorde te tonen die G-d zal volgen om Zijn verlangen te vervullen om alle naties te zegenen. De essentie van deze beeldspraak is dat G-d de heidenen niet op een directe manier zal zegenen, maar eerder door middel van de Joden. De apostel Paulus zegt: "Zie, de gaven en de roepingen van G'd zijn onherroepelijk." (Rom. 11:29). Natuurlijk kende Jezus Zijn roeping om aan het Huis van Israël het evangelie te verkondigen en daarna zouden het de Joden zijn die het Evangelie aan de heidenen zouden verkondigen.

Het is goed om te onthouden dat alle apostelen in het begin Joden waren en dat alle auteurs van de Bijbel, inclusief Lukas, ook Joden waren. Door middel van deze Joden staat in het boek Handelingen geschreven: "Deze mannen hebben de wereld op zijn kop gezet" (zie Handelingen 17:6).

Er is al gezegd dat Yeshua naar dit gebied kwam om te verkondigen aan de verloren schapen van het Huis van Israël, daarom reageerde Hij op deze manier op de Kanaänitische vrouw om dit doel te benadrukken. Toen deze vrouw echter al Zijn woorden hoorde en zei: "Ja, Heer, maar zelfs de honden eten van de kruimels die van de tafel van hun meester vallen", antwoordde Hij haar en zei: "Vrouw, groot is uw geloof. Het zal worden gedaan naar uw wens", en Yeshua genas haar dochter onmiddellijk. Deze gebeurtenis leert het fundament van het ware geloof.

Helaas begrijpen de meeste commentatoren dit punt niet. Een bekende christelijke auteur, Herbert Lockyer, stelt: "De joden zagen de heidenen als honden." De heer Lockyer ziet niet in dat de Joden deze opmerking niet maakten, maar dat het Yeshua de Zoon van G-d was die deze opmerking maakte. Was het Zijn bedoeling om de heidenen "honden" te noemen? Helemaal niet! De Heilige Geest inspireerde de auteurs van het Nieuwe Verbond om dit in het **Grieks** op te schrijven. In deze taal zijn er **twee woorden** die vertaald kunnen worden als 'hond'. Het eerste woord heeft de betekenis van een wilde en gevaarlijke hond. Yeshua gebruikte dit woord niet. De tweede heeft de betekenis van een hond die een huisdier is; een hond die lief is en wordt beschouwd als onderdeel van het gezin. Dit is het woord dat Yeshua gebruikte.

De heer Lockyer mist dit punt. Hij vervolgt en zegt: "... door een gebrek aan geloof vielen zij (de Joden) af van het ware Israël en werden gezien als honden". Ter ondersteuning van zijn interpretatie citeert hij uit de profeet Jesaja 56:10-11. De heer Lockyer vergist zich, omdat de profeet Jesaja niet in het algemeen over het Joodse volk spreekt, maar over de leiders van Israël en alleen die leiders die vlak voor de verwoesting van de eerste tempel leefden. Deze leiders zwegen terwijl er grote onrechtvaardigheden plaatsvonden en daarom gebruikte Jesaja deze beeldspraak. Daarom is het een grote fout om het Joodse volk honden te noemen. Helaas is de heer Lockyer, net zoals een te hoog percentage christenen, dat gelooft dat G-d het Joodse volk heeft verstoten, in plaats van te begrijpen dat Jezus eenvoudigweg een analogie gebruikt die de volgorde benadrukt waarin Gd's zegeningen ontvangen zal worden (eerst Israël en dan de rest van de naties) en de taak die Israël heeft om de naties te

zegenen. Deze opvatting wordt ondersteund door Romeinen 1:16, waar staat: "...eerst tot de Jood en daarna ook tot de Griek (heiden).

*Mr. Lockyer's statement can be read in its entirety in his book "All About God in Christ" page 114, Hendrickson Publishers 1995